

spurgte: Hvor mange kroner af de 1,5 mia. kr., som regeringen har afsat ekstraordinært til sygehusene på finansloven for 2002, er brugt i år 2002 og indtil dato? Jeg forstod, at der var tale om nogle vækstprocenter, som ministeren refererede.

Som det næste: Hvor mange af de 1,5 mia. kr., som regeringen har afsat ekstraordinært til sygehusene på finansloven for 2002, er tilført f.eks. Grenaa Sygehus?

Og endelig: Er ministeren indstillet på at ændre anvendelsen af de 1,5 mia. kr., således at de mere generelt kan bruges til at styrke økonomien i sundhedssektoren, og således at amterne ikke tvinges ud i sygehusnedskæringer, der krænker nærhedsprincippet?

Jeg kunne føje til, hvis tiden tillader det: Den vækst, vi har hørt om i procenter, kunne vi ikke få den i kroner? Er der tale om, at der er sket en styrkelse i år 2002 og 2003 på sygehusområdet med 5,6 mia. kr.? Kan jeg få en specifikation af dem for 2002, 2003 og så de her 1,5 mia. kr., der ikke er ude at spille i øjeblikket?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke først sige til hr. Jan Petersen, at pengene er bestemt ude at spille alle de steder, hvor man kan melodien. Og melodien går ud på, at der skal leveres patientbehandling for pengene. Det er så simpelt.

Jeg kan godt se, hvad der er linet op til fra Socialdemokratiets side her, og jeg er egentlig lidt skuffet over det, meget skuffet over det. For jeg kunne slynge det ene tidligere ministercitat i hovedet på jer efter det andet, der handler om den struktursituation, det danske sygehusvæsen er i, og det behov, der er for at finde en bedre balance med en nærhed, der spiller en afgørende rolle i mange situationer, og så kvalitet, som i en række andre situationer fordrer, at nogle funktioner lægges mere centralt.

Tag f.eks. det, der var fremme for nylig om komplicerede spiserørsoperationer, som er spredt ud på et alt for stort antal danske behandlingssteder med det resultat, at vi har en overdedelighed. Der er patienter, der dør, fordi vi ikke har centraliseret den behandlingsform godt nok.

Jeg troede sådan set, at vi skulle have en diskussion om det og om amternes mulighed for at håndtere de udfordringer, der går ud på at redde danske patienter. Og så skal man fyldes med alt muligt polemisk bavl, hvis jeg må være så fri, om straffeaktioner og andet. Slå da tilbage i arki-

verne, se det lovforslag, som tidligere indenrigsminister Thorkild Simonsen fremsatte om straffeaktioner mod kommuner, som satte skatten i vejret.

Jeg vil sige til fru Birthe Skaarup, at det gør stort indtryk på mig, det, der sker. Og jeg vil ikke tages til indtægt for den præcise måde, man håndterer denne her udfordring på, hverken i Århus Amt eller i Vestsjællands Amt eller andre steder, slet ikke. Jeg appellerer sådan set her til, at man finder balancen.

Jeg står også her og siger, at regeringens politik er ikke at lukke sygehuse. Regeringens anbefaling er sådan set, at man decentraliserer og centraliserer på samme tid. Det, der skal ligge centralt, er det, der giver mening at lægge centralt, det er dér, hvor nærheden betyder noget. Det er f.eks. den ældre medicinske patient. Det, der skal centraliseres, er det, der giver mening behandlingsfagligt.

Og når vi har undersøgelser, jeg har nævnt det med spiserørene før, jeg har nævnt det med hjerteoperationer, der viser, at overlevelseschancen øges ved, at man kører forbi det lille lokale sygehus hen til den store hjerteafdeling, hvor man behersker den nyeste teknologi og den højeste grad af faglighed, så kan vi da ikke se bort fra det, hvis vi ønsker at tjene patientens bedste.

Heri – og det skal så være det sidste, jeg siger, for den røde lampe blinker – er jeg helt enig med amtsborgmesteren i Århus, Johannes Flensted-Jensen, som vist i sin tid blev valgt på en liste i anledning af en sygehusnedlæggelse, det var vist i Skanderborg, og som til det sidste nummer af Amtsrådsbladet siger:

Kl. 14.00

»Generelt tror jeg, at danskerne har to synspunkter på spørgsmålet om nærhed. Et, der gælder, når vi er raske, så vil vi gerne have sygehuset lige om hjørnet. Et andet, når vi bliver syge, så vil vi behandles på det bedste sygehus, ikke nødvendigvis det nærmeste.«

Meget klogt.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning. Efterfølgende har jeg fru Birthe Skaarup, hr. Thomas Adelskov, fru Lene Garsdal og hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu fik ministeren ikke tid til at svare mig, men det kan jo så være, han når det næste gang.